

Og jeg forstår af henvendelsen fra Dansk Ungdoms Fællesråd, at de mente, at det forslag, der var sendt ud til høring, havde en rimelig – sådan er deres fremstilling – balance mellem det, der kommer ind over Dansk Tipstjeneste, og det, der kommer ind i de forskellige private spilleklubber, som igen kan finansiere det, de vel forstod ved almennyttigt. Men ved at flerspilsautomaterne er taget ud, hvad jeg altså mener er positivt, er der ikke helt den samme balance, og det synes jeg da også vi må se på. Venstres ordfører var også inde på det, men det må igen høre hjemme under udvalgsarbejdet.

Så konkluderende er her et godt udgangspunkt fra regeringens side, som vi gerne går ind i drøftelser om. Det er klart, at de henvendelser, der kommer, må vi jo prøve. For os er det altså udmærket, når der kommer sådanne meldinger som fra Horesta, men det ændrer ikke ved, at der også skal komme nogle henvendelser, der siger, at der måske skal ske en lille justering. Det vil vi gerne være åbne for, men også for at få en vurdering af, at man frygter begyndelsen til en deregulering af spillemarkedet. Det har jeg i hvert fald ikke opfattet som værende ministerens intention. Det er heller ikke min intention. Men det er klart, at når der kommer sådan en bemærkning, så må den naturligvis prøves.

Kim Behnke (FRI):

Med risiko for at lave skrammer og ridser i ministerens verdensbillede vil jeg starte med at rose ministeren, mest fordi ministeren har gjort noget, som er meget vigtigt i politik: Ministeren har lyttet i den her sag.

For vi stod over for den situation, som jeg første gang stillede spørgsmål til justitsministeren om for 8 år siden, nemlig hvad regeringen – den, der sad dengang – havde tænkt sig at gøre ved det problem, som jeg selv kendte fra Århusområdet, nemlig at hver gang, der lukkede et ismejeri eller en trikotagebutik, så blev der klistret sort tape på, og bagved blev der fyldt op med spillemaskiner, og mod et årligt kontingent på en krone eller halvanden kunne man altså dér drive alverdens illegale spil.

Det stødte min retssikkerhedsopfattelse, at det kunne finde sted under misbrug af noget så flot og fornemt som grundlovens bestemmelser om foreningsfrihed, at bare fordi man kaldte det en forening, så var alt tilladt. Så derfor var det mit spørgsmål dengang. Den daværende justitsminister kunne så fortælle, at der var nedsat

forskellige udvalg osv. De har så været afløst af andre udvalg, og sådan har tidens tand jo gjort sit til, at det først er nu, vi står her i dag.

Så alle de bestemmelser, der er i det her forslag, der har til formål at begrænse det illegale spil, støtter vi hundrede procent. Vi synes, det er vigtigt, at vi i Danmark kan slippe for, at folk misbruger foreningslivet til at have dette illegale spil.

Men undervejs indsneget sig lige pludselig et nyt begreb i det nudanske sprog. Først hed det VLT-spil. Det var naturligvis sådan en amerikansk forkortelse, som vi aldrig lærte, fordi det ikke rigtig var noget, der vandt gehør i Danmark. Så kaldte man det IC-spil i stedet for. I første omgang var forvirringen total, da bl.a. DSB havde lagt billet ind på, at der kunne opstilles disse VLT-maskiner i intercitytogene. Og da det så pludselig hed IC-spil, var der bl.a. mange journalister, der skrev om det her, som slet ikke forstod, hvad det gik ud på, og troede, at det så var noget, der var særlig forbeholdt DSB. Det var det naturligvis ikke.

Fordanskningen kom så med flerspilsautomaterne. Og vi har altså den opfattelse, at det er en dårlig ting i Danmark. Vi synes ikke, der er noget internationalt erfaringsgrundlag, der godtgør, at vi skulle have flerspilsautomater i Danmark, og lige præcis her er så rosen til ministeren, fordi ministeren lyttede. Frem for at ligge fast på, at det absolut skulle indføres i Danmark, så har ministeren lyttet og pillet det ud af forslaget, og ros for det.

Et andet punkt, hvor ministeren også har lyttet, er jo så under diskussionen om, hvorvidt det kun skulle være Københavns Tivoli, eller om det også skulle være Bakken, Tivoli Friheden i Århus og Tivoliland i Aalborg, der skulle have en særlig mulighed for at opnå finansiering af en række af deres forlystelser.

Men der er stadig væk nogle ting, som ikke er helt på plads. Under de mange forhandlinger, vi har haft, har vi nævnt det problem, der er, når man nogle steder ikke giver pengepræmier retur, men hvor f.eks. en idrætsforening, der også har bankospil og sådan noget, giver naturalier – fire poser kaffe, og hvad det nu ellers kan være – som gevinst. Og vi ser ikke, at ministeren har taget den problemstilling med. Specielt om, hvorvidt man skal betale afgifter dér, for skal der betales 50 pct. i afgifter, er ministeren næppe tilfreds med, at halvdelen af kaffeposerne så kommer til ministeriet. Og det betyder, at man disse steder altså skal omsætte